

takke det ærede Parti, og jeg kan forsikre den ærede Ordfører om, at enten det ærede Socialdemokrati giver Lejlighed, eller Lejligheden opsøges af Regeringen selv, vil vi ikke lade nogen Lejlighed gaa uanset forbi, som aabner Mulighed for en Udvidelse af social Lovgivning, som er i Kontakt med vore sociale Forhold i det hele taget, og som ikke strider mod de Interesser, der er fremme i Tiden, og som Regeringen maa varetage med ligeligt Hensyn til alle Sider.

Naar det ærede Medlem endvidere siger, at et Hensyn, som har været bestemmende, er dette, at søge at undgaa Uro paa Arbejdsmarkedet, og det skulde i særlig Grad fremmes ved dette Lovforslags Vedtagelse, vil jeg dertil sige, at i saa Henseende tror jeg ikke, det ærede Medlem skal nære nogen Frygt. Jeg føler mig overbevist om, at man ikke fra den danske Arbejderbefolknings Side kan vente Uro, selv om man ikke ved Lov fastlægger 8 Timers Arbejdsdagen. I saa Henseende nærer jeg ikke nogen som helst Frygt, og jeg tror i Virkeligheden heller ikke, at den ærede Ordfører nærer en saadan, og allenfals vilde han i fremtrædende Grad kunne bidrage til, at denne Frygt blev gjort til Skamme ved ikke at fortsætte Agitationen paa dette Omraade, som til syvende og sidst paa nærværende Tid har meget ringe Tilknytning til de Interesser, vi i første Række maa søge at varetage. Jeg kan anerkende Lovforslagets Indhold paa en Række Punkter. Jeg finder det i mere end een Henseende vel formet, men jeg mener afgjort ikke, at Tiden er inde til ved Lov at fastslaa 8 Timers Arbejdsdagen. Alle paa Arbejdsmarkedet tilstedeværende Forhold gør efter min Opfattelse Baandlæggelse af Handlefriheden lidet ønskelig, og en saadan vilde neppe kunne virke fremmende paa Arbejdes Tilvebringelse til rimelig Pris og paa Konkurrenceevnen. Herom maa efter min Opfattelse Interessernes Varetagelse fra de interesserede Parters Side være bestemmende, saaledes som Tilfældet hidtil har været. At komme ind paa en Drøftelse af Enkeltheder i Lovforslaget finder jeg, som sagt, altsaa ingen Anledning til.

Jeg skal saa kun endnu besvare et Spørgsmaal, som den ærede Ordfører rettede til mig, og som lød saaledes, om der fra min Side var givet noget Direktiv til Arbejdstidskommissionens Formand, gaaende ud paa at standse Arbejdet paa Reguleringen, hvad angaar Søfart, Handel og Landbrug. Jeg kan derpaa svare, at fra

Regeringens Side er der ikke tilgaaet Formanden i Arbejdstidskommissionen noget som helst Direktiv i saa Henseende. Men jeg antager, at Arbejdstempoet indenfor Kommissionen er Udtryk for Kommissionens Opfattelse af, hvilke Muligheder de faktisk i Verden tilstedeværende økonomiske Forhold for Øjeblikket aabner for Lovgivning paa det Omraade, som beskæftiger Kommissionen.

Trier: Jeg maa vel takke den højtærede Minister for, at hans Afvisning af Lovforslaget kun gik ud paa, at Tiden ikke endnu er inde til en saadan Lovgivning, og at han ikke afviste Realiteterne i Lovforslaget. Spørgsmaalet, om Tiden er inde, synes jeg er forholdsvis let at besvare. Det ene Land efter det andet har vedtaget Love om 8 Timers Arbejdsdagen. Som jeg nævnte, har Holland lige for nylig vedtaget en 45 Timers Arbejdsuge. Jeg forstaaer ikke, hvordan det skal kunne siges, at i vort Land er det nødvendigt at holde Arbejdstiden længere. Jeg ser helt bort fra, at det er vanskeligt at faa Indtryk af, at Tiden ikke skulde være inde til Lovfæstelse af 8 Timers Arbejdsdagen netop nu, da der gaar 82 000 Mennesker ledige, da der er saa mange andre — jeg ved ikke, hvor mange det er —, der arbejder paa indskrænket Arbejdstid. Man skulde snarere tro, at det kun vil møde ringe Vanskeligheder i Øjeblikket. Hvis det, hvad jeg ikke haaber, i en stor Arbejdskamp skulde lykkes Arbejdsgiverne at gennemtvinge en 9 eller 10 Timers Arbejdsdag, hvor meget vanskeligere vilde det saa ikke blive at lovfæste 8 Timers Arbejdsdagen? Vi kender det jo paa alle andre Omraader. I 1913 vilde det have været let at gennemføre et Forbud mod Kvinders Natarbejde, thi da var der kun 500 Kvinder, der arbejdede om Natten. For Øjeblikket er der 2 000—3 000 Kvinder, der arbejder om Natten, og nu er det af den Grund vanskeligere. For Øjeblikket har vi faktisk 8 Timers Arbejdsdagen, for Øjeblikket gøres der Forsøg paa fra Arbejdsgivernes Side at benytte den øjeblikkelige Magt, de har, til at faa Arbejdstiden forlænget. Den højtærede Minister og ærede Medlemmer vil have set, at f. Eks. Sukkerfabrikkerne nu vil søge at gennemtvinge en 9 Timers Arbejdsdag. Det vil skabe Uro. Hvad jeg mente med „Uro“, var ikke Barrikadekampe for Øjeblikket, men Uro paa Arbejdsmarkedet. Jeg troede ikke, at Regeringens Udtalelser om Uroen blot betød, at den vilde undgaa Barrikade-